

การศึกษผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรมที่จัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

**Learning Achievement and Attitude toward Buddhism Strand in the Learning
Area of Social Studies, Religion and Culture of Prathomsuksa 6 Students
Learning through the Four Ariya Saccas Concept**

พระครูโสภณธรรมประดิษฐ์ (วีระพัฒน์ จันทร์ศรีนาถ)

Phrakheusophonthammapradit (Weerapat Jansrinak)*

ปัญญา เลิศไกร (Punya Lertkrai) **

สุภาพ เต็มรัตน์ (Supab Temrat)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหลังจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ในภาพรวมและรายด้าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 41 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ หน่วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่องโอวาท 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test แบบ dependent sample test และ t-test แบบ one sample test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่แตกต่างจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 70 (3) เจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อหาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากตามลำดับ

คำสำคัญ ผลสัมฤทธิ์, พระพุทธศาสนา, อริยสัจสี่, ประถมศึกษา,

* นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

** รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*** อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this quasi-experimental study were to 1) compare learning achievement in Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture of Prathomsuksa 6 students before and after learning through the Four Ariya Saccas concept, 2) compare learning achievement in Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture of Prathomsuksa 6 students after learning through the Four Ariya Saccas concept with the average score of 70 percent and 3) Study the students' attitude toward Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture after learning through the Four Ariya Saccas concept. The Simple Random Sampling method was employed to select the research samples including 40 Prathomsuksa 6 students studying in the second semester of academic year 2012 at Suksawatwittaya School. The research instruments included a lesson plan in the admonitions of the Buddha through the Four Ariya Saccas concept, an achievement test and an attitude test. One group pretest-posttest design was used for this study. Mean, standard deviation and t-test were employed for data analysis.

The research results were as follows:

1. Learning achievement in Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture of Prathomsuksa 6 students after learning through the Four Ariya Saccas concept was higher than before at the significant level of .01.
2. Learning achievement in Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture of Prathomsuksa 6 students after learning through the Four Ariya Saccas concept was higher than the average score of 70 percent at the significant level of .01.
3. The students' attitude toward Buddhism strand in the learning area of Social Studies, Religion and Culture after learning through the Four Ariya Saccas concept was at high level. When each aspect was considered, it was found that the importance and use aspect was at the highest level while the content and learning activities management aspect was at high level.

Keywords: Achievement, Buddhism, Four Noble Truths, Elementary

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และพัฒนาไปอย่างรวดเร็วตามกระแสในยุค โลกาภิวัตน์ โดยมีโลกตะวันตกเป็นผู้ผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงนี้ทั้งในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยี วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงเพื่อชิงความได้เปรียบ เกิดความบาดหมาง เกิดปัญหาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและปัญหาต่างๆ มากมายตามมา นอกจากนี้ กระแสวัฒนธรรมและข่าวสารข้อมูลที่ขาดการกลั่นกรองไหลผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น ธุรกิจบันเทิง โฆษณา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดวัตถุนิยม ความฟุ้งเฟ้อต่างๆ รวมทั้งเกิดการครอบงำทางวัฒนธรรม เกิดการลอกเลียนแบบที่ผิดๆ ในขณะที่วิทยาการเทคโนโลยีต่างๆ ได้รับการปรับปรุงให้เจริญไปในทางวัตถุ แต่ปรากฏว่า ความเจริญทางด้านจิตใจนั้นกลับเสื่อมโทรมลง ทำให้คนในสังคมมีความเป็นอยู่อย่างเดือรื้อน สับสนวุ่นวาย เช่น เกิดปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาโรคจิต การคอร์รัปชัน การเบียดเบียนซึ่งกันและกันในลักษณะต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าแม้คนในสังคมจะได้รับการพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุและเทคโนโลยี แต่ยังมีบุคคลส่วนหนึ่งมีพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์โดยเฉพาะในหมู่เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตที่สำคัญของประเทศชาติ (दारुंग อัมเอิบ, 2546 หน้า 1) ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนต้องวางรากฐานให้มีการศึกษาที่ถูกต้อง และการศึกษาที่ถูกต้องนั้นจะทำให้คนพัฒนาขึ้นในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อช่วยให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ความรู้และสติปัญญาของตนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศได้ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2551, หน้า 151)

การศึกษานับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพในขีดความสามารถด้านต่าง ๆ จึงจะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข รู้ทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์ ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 2) ในการศึกษาที่ดีนั้นจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ขอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 11) กรมวิชาการจึงได้มีหนังสือลงวันที่ 25 เมษายน 2545 กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สาระที่ 1 ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนานั้นให้สถานศึกษาจัดให้นักเรียนที่นับถือพระพุทธศาสนาได้เรียนรู้ประมาณ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อเน้นความเป็นคนดี (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 9) ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในส่วนสาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรมนั้น มีมาตรฐานที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนระดับชาติ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ต้องยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และเข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเพื่อเป็นศาสนิกชนที่

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ดี และข้าราชการพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 52) สภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สังเกตได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ซึ่งรายงานถึงผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ ร้อยละ 52.22 คะแนนเฉลี่ยระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ร้อยละ 51.08 และนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตำบลปรัก อำเภอทุ่งใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ซึ่งมีจำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนวัดควนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 46.50 โรงเรียนบ้านไสใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 45.40 โรงเรียนบ้านควนลำภูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 57.25 โรงเรียนคลองหมื่นเพชรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 50.54 โรงเรียนบ้านหนองคล้ามี่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 50.74 และโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.98 จากเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70 นอกจากนี้ นักเรียนยังขาดเจตคติที่ดีและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนในสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การเรียนการสอนในสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่ประสบความสำเร็จผลเท่าที่ควร มีสาเหตุมาจากการเรียนการสอน ขาดสื่อ ครูส่วนใหญ่มีภาระงานด้านการสอน และต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งมีเวลาค่อนข้างจำกัดในการเตรียมการสอน การจัดหาสื่อ การหาความรู้เพิ่มเติมใหม่ๆ ครูไม่รู้จักแหล่งอุปกรณ์ ขาดความรู้ในการผลิตสื่อ ขาดความรู้ในเนื้อหาวิชา ไม่มีความรู้ในวิธีการสอนที่เหมาะสม ถึงแม้ในปัจจุบันครูจะเริ่มเข้าใจวิธีสอนหรือวิธีการให้การศึกษายอมรับ เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างลักษณะนิสัยอย่างถูกต้องขึ้นมาบ้างแล้วก็ตาม แต่ครูยังคิดในเนื้อหาและทักษะเฉพาะทำให้เกิดความรู้สึกละเลยเวลาและสอนไม่จบ นอกจากสาเหตุเพราะครูขาดวิธีสอน ขาดทักษะการสอนแล้วอีกสาเหตุหนึ่งคือนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่มีความรู้ในเรื่องของพระพุทธศาสนา และละเลยการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอน ครูเน้นการสอนเนื้อหาเป็นสำคัญ ไม่ได้เน้นที่กระบวนการเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่ทำให้นักเรียนเกิดการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น (ประเสริฐ นิกโคกรัง, 2549, หน้า 13) ครูผู้สอนไม่ปรับปรุงวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอน มุ่งแต่จะหาความรู้มาถ่ายทอด เน้นการจำเนื้อหา มากกว่าการฝึกให้นักเรียนแก้ปัญหา ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ใช้รูปแบบการสอนแบบเดิมๆ คือการบรรยายและสอนให้นักเรียนท่องจำ ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่สนุก เด็กเบื่อหน่าย ง่วงนอน และไม่สนใจฟัง นอกจากนี้ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในพระพุทธศาสนา และขาดทักษะในการสร้างสื่อการเรียนการสอน เวลาและเนื้อหาที่กำหนดให้มานั้นไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพระพุทธศาสนา (จันจิรา เลิศศรีบัณฑิต (2553, หน้า 3)

รูปแบบการสอนตามแนวอริยสัจสี่เป็นวิธีสอนที่ ดร.สาโรช บัวศรี เป็นผู้ริเริ่มจุดประกายความคิดในการนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการเรียนการสอนโดยประยุกต์หลักธรรมอริยสัจสี่อันได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรคมาใช้เป็นกระบวนการแก้ปัญหาโดยใช้ควบคู่กับแนวทางปฏิบัติที่เรียกว่า “กิงในอริยสัจสี่” อันประกอบด้วย ปริยญา (การกำหนดรู้) ปหานะ (การละ) สังคิกริยา (การทำให้แจ้ง) และภาวนา (การเจริญหรือลง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

มือปฏิบัติ) ซึ่งได้ประยุกต์เป็นการสอนแบบกระบวนการแก้ปัญหาไว้เป็นขั้นตอนคือ 1) ขั้นกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) คือการให้ผู้เรียนระบุปัญหาที่ต้องแก้ไข 2) ขั้นตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมมุติ) คือการให้ผู้เรียนวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและตั้งสมมติฐาน 3) ขั้นทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) คือการให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการทดลองเพื่อพิสูจน์สมมติฐานและเก็บรวบรวมข้อมูล 4) ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นมรรค) คือการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุป ซึ่งทศนา เขมมณี (2550, หน้า 300) กล่าวว่ากระบวนการเรียนการสอนตามแนวของอริยสัจสี่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดค้นและสร้างสรรค์ สอนให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคมให้มีคุณลักษณะตามหลักการและจุดหมายของการจัดการศึกษาตามแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ผู้วิจัยจึงสนใจจะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหลังการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร และหลังการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 หรือไม่อย่างไร พร้อมทั้งศึกษาเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนหลังการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ว่ามีมากขึ้นน้อยเพียงใด อันจะเป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมก่อนและหลังจัดการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหลังจัดการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ในภาพรวมและรายด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนและรูปแบบแผนพัฒนาที่สร้างขึ้น เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่จัดเรียนรู้อตามแนวอริยสัจสี่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา การดำเนินการทดลองได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ขึ้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ในการทำวิจัยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองทราบ รวมทั้งขอความร่วมมือในการทดลอง หลังจากนั้นให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

เรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง โอวาท 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และบันทึกคะแนนวัดเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ หน่วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง โอวาท 3 จำนวน 10 คาบ ๆ ละ 60 นาที ในการทดลองได้จัดการเรียนรู้ตามตารางเรียนระหว่างวันที่ 10 มกราคม ถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2556

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง โอวาท 3 โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนทดลอง แล้วบันทึกผลการทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest) และให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในการดำเนินการทดสอบผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการสอบให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ ทั้งหมด 10 แผน ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 10 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง โอวาท 3 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่าแบบรวม (Summated Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งได้กำหนดคุณลักษณะของเจตคติที่ต้องการจะวัดในด้านความรู้สึกต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านเนื้อหาการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งหมด 30 ข้อ

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่แตกต่างจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสูงที่ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

3. เจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสูงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อหาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากตามลำดับ สรุปได้ว่าเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งในภาพรวมและรายด้านหลังการจัดการเรียนรู้แนวทฤษฎีสูงอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีความประจักษ์ที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสูงที่ต่ำกว่าเกณฑ์ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสูง เป็นการนำเอาหลักวิธีการสอนที่พระพุทธเจ้าทรงใช้สอนแก่พุทธบริษัท มาเป็นแนวทางในการสอน วิธีการนี้เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาทางเลือกในการคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ โดยมีลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้ ขั้นกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) หมายถึง ให้นักเรียนได้เผชิญกับปัญหาจากสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ นิทาน เรื่องเล่า การแสดงบทบาทสมมติ ข่าวสื่อพิมพ์ ในประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การขาดศีลธรรม การมัวเมาหมกมุ่นในอบายมุข การขาดความกตัญญูทดแทน การไม่มีระเบียบวินัย ฯลฯ ในสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเลือกหัวข้อที่กำหนดไว้แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณากำหนดเหตุของปัญหานั้น ขึ้นตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมมุติ) หมายถึง ให้นักเรียนหาสาเหตุของปัญหาที่ยกมากล่าวในขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์หาวินิจฉัยหามูลเหตุของปัญหา เพื่อกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการแก้ไข ขั้นทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิรโทษ) หมายถึง ให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายที่หาคำตอบข้อสงสัย และเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาจากสาเหตุที่ค้นพบในขั้นสมมุติ วิเคราะห์ถึงผลที่จะได้รับ โดยการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการทดลองให้เห็นประจักษ์ซึ่งคำตอบ ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นมรรค) หมายถึง ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นนิรโทษ เลือกแนวทางที่ดีที่สุดหรือเป็นไปได้มากที่สุด กำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา หลังจากนั้นส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอวิธีปฏิบัติ ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายหลังจากแต่ละกลุ่มอภิปรายเสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภาภรณ์ จันทู (2547, หน้า 66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ แบบทฤษฎีสูง 4 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบทฤษฎีสูง 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ประภาพร อินทร์เพ็ญ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนแบบทฤษฎีสูงโดยใช้เทคนิคกลุ่มสร้างในวิชาสังคมศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คารุง อัมเอบ (2546, หน้า 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการสอนแบบอริยสัจสี่ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลักธรรม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาทางเลือกในการคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและมีการตั้งเอาปัญหาที่นักเรียนได้พบกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจากนิทานหลายรูปแบบ จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือจาก สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เป็นต้น เป็นการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน ขึ้นสมุทัยนักเรียนได้ร่วมมือกันกับสมาชิกในกลุ่มช่วยกันสำรวจหาสาเหตุของปัญหา ซึ่งแต่ละคนจะมีมุมมองแตกต่างกันออกไป ชันนิโรธ นักเรียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะแก้ปัญหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอแนะแนวทาง ซึ่งเป็นทางเลือกการแก้ปัญหาตามความคิดของตนด้วยวิธีที่หลากหลาย ขึ้นมรรค นักเรียนมีอิสระในการตัดสินใจที่จะเลือกปฏิบัติด้วยวิธีที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหา ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้นักเรียนเป็นผู้กระทำเองทั้งหมด ครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นับได้ว่าการสอนตามแนวอริยสัจสี่ เป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้คิดเอง และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และการสอนลักษณะนี้เป็นวิธีการที่เน้นผู้เรียนได้ประสบและทราบวิธีการแก้ปัญหา ช่วยให้นักเรียนคิดเป็น แก้ปัญหาได้ด้วยตนเองในปัจจุบันและอนาคต หากใช้วิธีการสอนเช่นนี้บ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนคิดเป็นแก้ปัญหาเป็น เมื่อเกิดปัญหาอะไรขึ้นในชีวิตของตนเองก็ไม่ตระหนกตกใจ จะรีบแก้โดยทันทีและการแก้ปัญหาที่ดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยการตัดสินใจที่ดีด้วย จึงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาไปตามทิศทางที่กำหนดไว้

2. เจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้สึกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกหลังจากการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเนื้อหาการเรียนรู้อีกหลังจากการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก และด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์หลังการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่าเจตคติต่อการเรียนสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งในภาพรวมและรายด้านหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่หลังการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนและส่งเสริมเจตคติของนักเรียนเป็นอย่างดี เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ย่อมส่งผลถึงเจตคติต่อการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Bloom, 1982) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะช่วยเพิ่มเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ในทางบวก และในทางกลับกันเจตคติในทางบวกก็จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นด้วย และกรกฎ วงศ์ไชยเสรี (2550, หน้า 68) ที่ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อวิทยาศาสตร์จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่จัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพบว่าคะแนนเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

คะแนนเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพระมหารุ่ง ออบเชย (2549, หน้า 71) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่กับการสอนตามปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่ มีเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ได้ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากเหตุผลคือ การสอนตามหลักของอริยสัจสี่เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์มาจากหลักวิธีสอนของพระพุทธเจ้า โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น คิดอย่างมีระเบียบ รู้วิธีหาเหตุผลเลือกและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้วางพื้นฐานการคิดให้นักเรียนโดยการทำกิจกรรมกลุ่มที่เน้นให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามหลักการของการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนเป็นการเอื้อต่อการเกิดเจตคติที่ดี จึงมีผลต่อเจตคติทางพระพุทธศาสนาที่ดีขึ้น ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจสี่ที่นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี จึงเป็นผลให้เจตคติต่อสาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนการสอนครูควรเตรียมความพร้อมของนักเรียน ในการทำงานเป็นกลุ่ม จะพบว่าจะเกิดปัญหาการเข้ากลุ่มช้า ควรกำหนดสมาชิกในกลุ่มก่อนการทดลอง ด้วยการจับสลากหรือเลือกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มารวมกัน ตั้งชื่อกลุ่ม กำหนดหน้าที่ภายในกลุ่ม ตำแหน่งประธานกลุ่ม เลขานุการกลุ่ม ผู้รายงาน และสมาชิกกลุ่ม ครูควรอธิบายหน้าที่ตำแหน่งต่างๆ ภายในกลุ่มให้เข้าใจและให้นักเรียนเวียนกันทำหน้าที่สำคัญของกลุ่ม

1.2 ควรมีการแนะนำนักเรียนให้เข้าใจวิธีการเรียนก่อนเพราะถ้านักเรียนเกิดความสับสนหรือไม่เข้าใจวิธีการเรียนอาจส่งผลให้นักเรียนไขว้เขวและเรียนรู้นอกประเด็นจนไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรนำวิธีสอนตามแนวอริยสัจสี่ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น สาระการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบผลการสอนตามแนวอริยสัจสี่ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ.
- _____. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรมตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 5)
กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ.
- กรกฎ วงศ์ไชยเสรี.(2550). การเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
ที่จัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจสี่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันจิรา เลิศศรีบัณฑิต. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง
มารยาทชาวพุทธและการปฏิบัติต่อพระสงฆ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติ. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(เทคโนโลยีการศึกษา). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดาวรุ่ง อิ่มเอิบ.(2546). ผลของการสอนแบบอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรม
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนโพธิ์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- ทิสนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาภรณ์ จันทูณ. (2547). ผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ แบบอริยสัจ 4 ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประเสริฐ นิกโคกรัง. (2549). แผนกลยุทธ์ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ฉบับที่ 1. โรงเรียนอนุบาล
เสนาให้ อำเภอสนาให้ จังหวัดสระบุรี.
- ประภาพรณ อินทร์เพ็ญ. (2548). การศึกษาผลการสอนแบบอริยสัจโดยใช้เทคนิคกลุ่มคิดคู่สร้าง ในวิชา
สังคมศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน.
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2549). สาระสำคัญของพุทธธรรมะอริยสัจ 4. กรุงเทพฯ : ชีวภิรมยา.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2549). วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม. กรุงเทพฯ : ศยาม.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

พระมหารุ่งอรุณ ออบเชย. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่กับการสอนตามปกติ.
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Bloom, S. (1982). Human Characteristics and school Learning. New york : Mc Graw-Hill.

